

ANY VIII

BARCELONA 7 FEBRER 1895

NÚM. 336

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ

10 cèntims lo número

¿QUI S' EMBARCA?

CRÓNICA DE LA SETMANA

Lo gran bolet ha sigut lo tema de totas las conversacions en lo transcurs de aquesta última setmana. L' espetech, rodolant per las entranyas dels cables elétrichs, ha repercutit desde l' estret de Berhing als confins del imperi moscovita, y desde 'l cap de Nova Esperansa á la patria del bacallá.

La castanya donada per lo obcecat general Fuentes al embaixador del Marroch ha sigut la gran castanya pels directores d' orquesta de la gran festival anomenada la guerra de Melilla, puig encara que en forma estranya, inconvenient y altament censurable, ha fet sortir á la superficie lo sentiment nacional també abofejat per la exótica solució que va donarse al conflicte nascut al peu dels murs de Sidi-Guariach.

Impossible es que l' autor de tan incomprendible atentat estigués en son cabal judici al acte de agredir al embaixador; tant es aixis que apurat s' ha de veurer lo consell de guerra al toparse ab un cas no previst en lo códich de justicia militar y que donará tela á la defensa qu' ha de informar en son día.

Atacar á la personalitat sagrada d' un embaixador no té precedent en cap pays hont la civilisació hagi sentat sa planta, per mes que en lo fet que 'ns ocupa y

*á querer hablar,
le había algo de abonar
la estatua de D. Gonzalo.*

Y aquí la estatua es lo mateix Sidi-Brisha que sab de memoria, mes que nosaltres, la lliadó de tots los aconteixements que varen tenir lloch en aquella desastrosa campanya de tristíssima memoria, y en son interior ja deu veurer lo foch qu' ha produhit aquest fum per mes qu' hagi sigut éll la víctima expiatoria.

La agressió del general espanyol es l' epílech d' una historia d' desacerts escrit per un boig, exaltat, ó maníatich, y per molt qu' es diga que Espanya no s' ha fet solidaria del insult, (¡no 'n faltaria d' altre!)

*nadie le quita el borrón
de esta última jornada.*

Y que es ben seu no hi ha pas cap dupte, com es ben seva la plantofada del moro, tenint qu' exclamar com éll, després que li va desapareixer la furmigó de la galta: ¡Estaba escrito!

***

La gran victoria alcansada per lo nostre may prou ponderat arcalde Sr. Collaso, mereix l' aplauso de tots los barcelonins, puig lo grá de las murallas que 'ns havia surtit al nas gracias á la delació d' un catalá, s' ha reventat en lo Congrés y Senat espanyols, sense conseqüencias.

Ara ja sabém qui es aquest Fábregas. ¡Quant bunyol es aquell refrán de *Tales padres, tales hijos!*

Pero en lo pecat ha trovat la penitencia y lo barato se li ha tornat una fama que no la voldríam pas per nosaltres.

S' ha mullat lo dallonsas y ha pescat un... mico.

ESTUDIANT.

UN RETRATO

Don Pere es un fabricant de teixits de cotó y seda que després de dinou anys de despatxar gat per llebra avuy té una gran fortuna y disfruta de una renda portant encara actualment al negoci molt afecte.

Ell no va may al teatro ni al café, ni ab re 's recrea y no 's frequenta ab ningú perque no té coneixensa; sol se 'l veu aná á passeig dematí y tarde 'ls diumenges y á pesar de contar ja quaranta anys fets, se conserva solter y no vol casarse perque la manía seva es estalviar, encara que siga mitja pesseta.

Lo despatx seu, tot y haventhi lo qu' es diu, bastanta feyna, está montat á l' antigua; allí l' art re hi te que veure; un magatsém fosch, humit, prestatjes ab fusta vella, lo sostre brut y molt pocas rajolas bonas á terra.

A prop d' éll, los dependents tots passen la pena negra; ja perque gastan molt fil per empaquetar las pessas, ja perque algún paperot poguentse aprofitá 'l deixan, ja perque 's llensa la tinta... posantse com una fiera si s' estripa un papé bó al caure una pesa á terra.

Afegimhi á mes á mes de tot aixó, la miseria que dona cada mesada á la seva dependencia, y tenen fet lo retrato de cos enter y de frente de un dels mes rics fabricants de la societat moderna.

¡Quants y quants ne trobariam sense anar lluny de Dons Peres!

J. ASMARATS

ALMANACH...?

QUIREULO allí clavat: talment me sembla sentirvos exclamar: ¡Quina monada! quin almanach més rich! quin block! quin cromoi es una joya!

Illusos que com molts, tant sols pel forro aprecieu las cosas! soch escéptich. y encare que m' exposi á fé un ridicul, vull contradirvos.

No vull de cap manera que us halagui ni admirí un cromoi rich; qu' ab un block forma lo que almanach se 'n diu, quan sols deuría dú 'l nom de càncer.

De mí murmurareu: mes, ¿qué m' importa si tots aneu errats? Podrá distreureus l' anar treyent del block, fullas y... fullas una per dia;

Y us es un passatemp llegir los versos, xaradas, cantarellas y otras cosas que al dors de cada fulla hi ha estampadas... á mí 'm reventa.

Cada un que del block, n' arrenco ab rábia, es una punyalada que al cos m' entra, la sanch, no 'n brolla á dolls, mes la ferida vida supura.

Un 3, un 6 y un 5, xifra rodona tres cents xixanta cinch cops d' eyna blanca en sols un any, lo cos, reb com á premi d' almanach tindre.

Y encare l' alabeu, gent ignoranta? que be aneu demostrant que sou del dia, que pel present viviu, que ré us inquieta, qu' en sou de ximples!

Qui entengui 'l meu exemple, que 'l recordi: llavors sembla en lo camp lo qui 'l conreua y ab zel lo llaura y rega: ¿per qué 'l cuida ab tant carinyo?

Perque á impuls del adop, la llabó esberli desfentse del grilló que la empresona en forma de pallofa, y un cop lliurer ja d' ella es trovi:

Arreli, 's desarrolli, broti, creixi; s' enlayri envers lo cel, floreixi y dongui lo fruyt que necesita per nudrirse tal com Deu mana.

Si lo conreador, ab una agulla anés ferint la planta, quan arrela, tingueu per ben entès: que als molts pochos dias mústiga fora.

D' aixó naix que sostingui qu' es un càncer lo que almanach se 'n diu: á cada fulla que n' aném arrencant, aném ferintnos sense esment ferhi.

Avuy no 'ns en sentim, mes sas feridas com càncer van obrant; la vida corcan; va progressant lo mal y... es tant, tant debil lo fil que aguanta!

La vida del mortal, que prompte 's trenca y un cop trencat lo fil, mort la esperansa, la fé, l' amor, lo cos y 'ls cuchs, fan festa, ballan y riuen.

Peixó al veurer clavat en lo escriptori m' apar veure 'l microbi que fomenta lo càncer minador de nostra vida... y 'l maleheixo.

J. ROIG CORDOMÍ.

¡SI HO FOSSIS...!

LEMA; Com més cosins... mes enfora.

A PEPETA NAULART

QUAN te veig aquesta cara, sempre que 't contemplo bé, me passa una cosa rara qu' es... lo que passá á ton pare quan á ma tia vegé; á n' el cor sento neguit, s' em posa pell de gallina y ¡quants cops! penso entristit ¡Si no fossis ma cosinal...

Es ta cara, moreneta, y negrissim ton cabell: niu de petóns ta boqueta, y aquell salero, Pepeta, que me cap-gira 'l cervell. Quan te miro ab tanta sal s' em posa pell de gallina y ¡ay! penso... va formal,

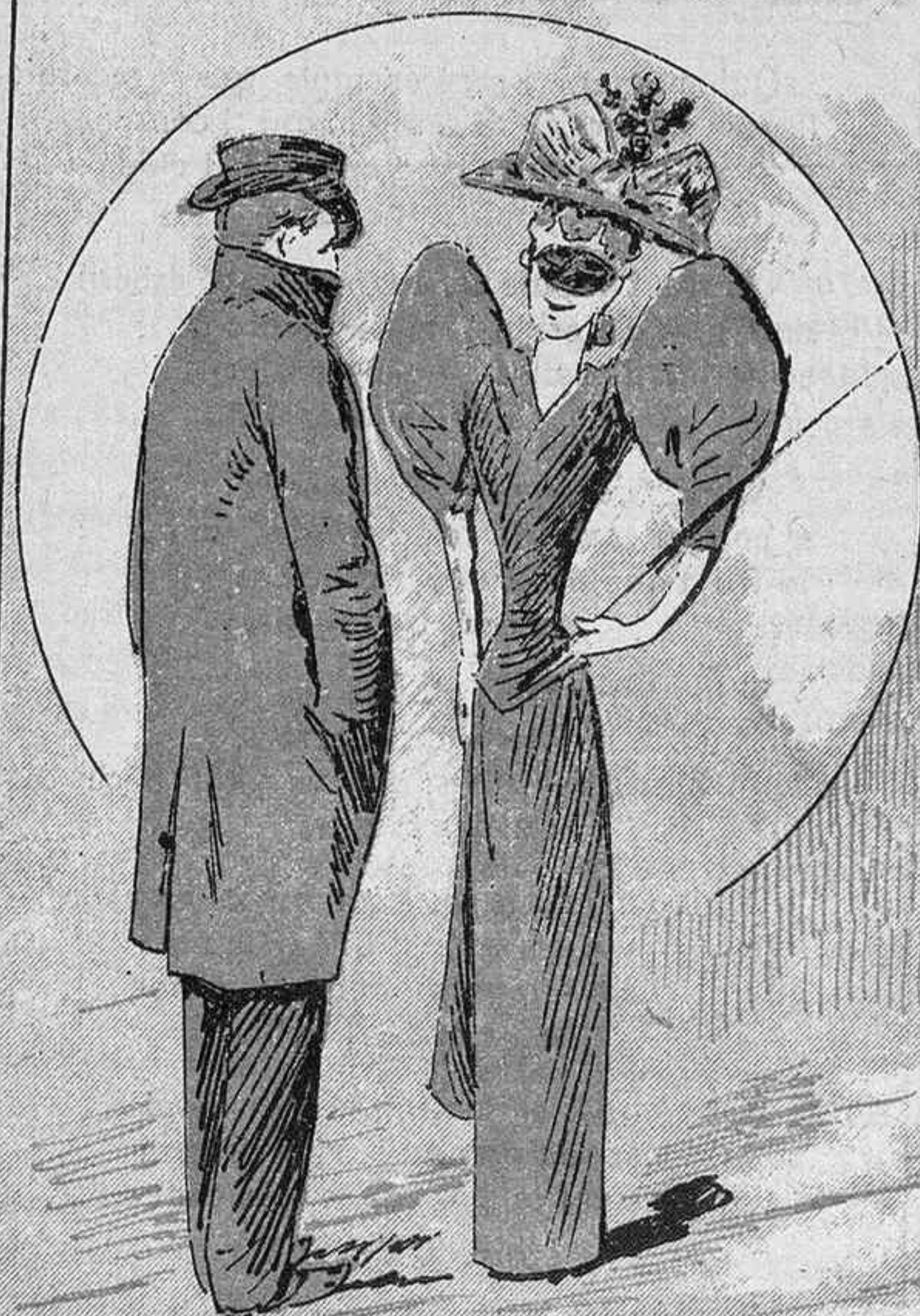
¡Si no fossis ma cosinal...
¿Sabs per qué, cosina bella, sento ser parent ab tú?
¿sabs per qué tendre poncella?
¿no hu sabs? ¿no?... para l' orella, no vull qu' ho senti ningú:
Perque 'm va jurá una sogra qu' en té dotze (1) per *saldá*, que descendencia no 's logra si entre ells parentela hi ha...

Ja sabs per qué desseguit se 'm posa pell de gallina, y per qué penso entristit:
¡Si no fossis ma cosinal!

P. COLOMER.

(1) Fillas.

MÁSCARAS

-Ets molt amiga de la careta...
-No ho cregui... es perquè no 'm coneixi la modista.

¡Vóltala!

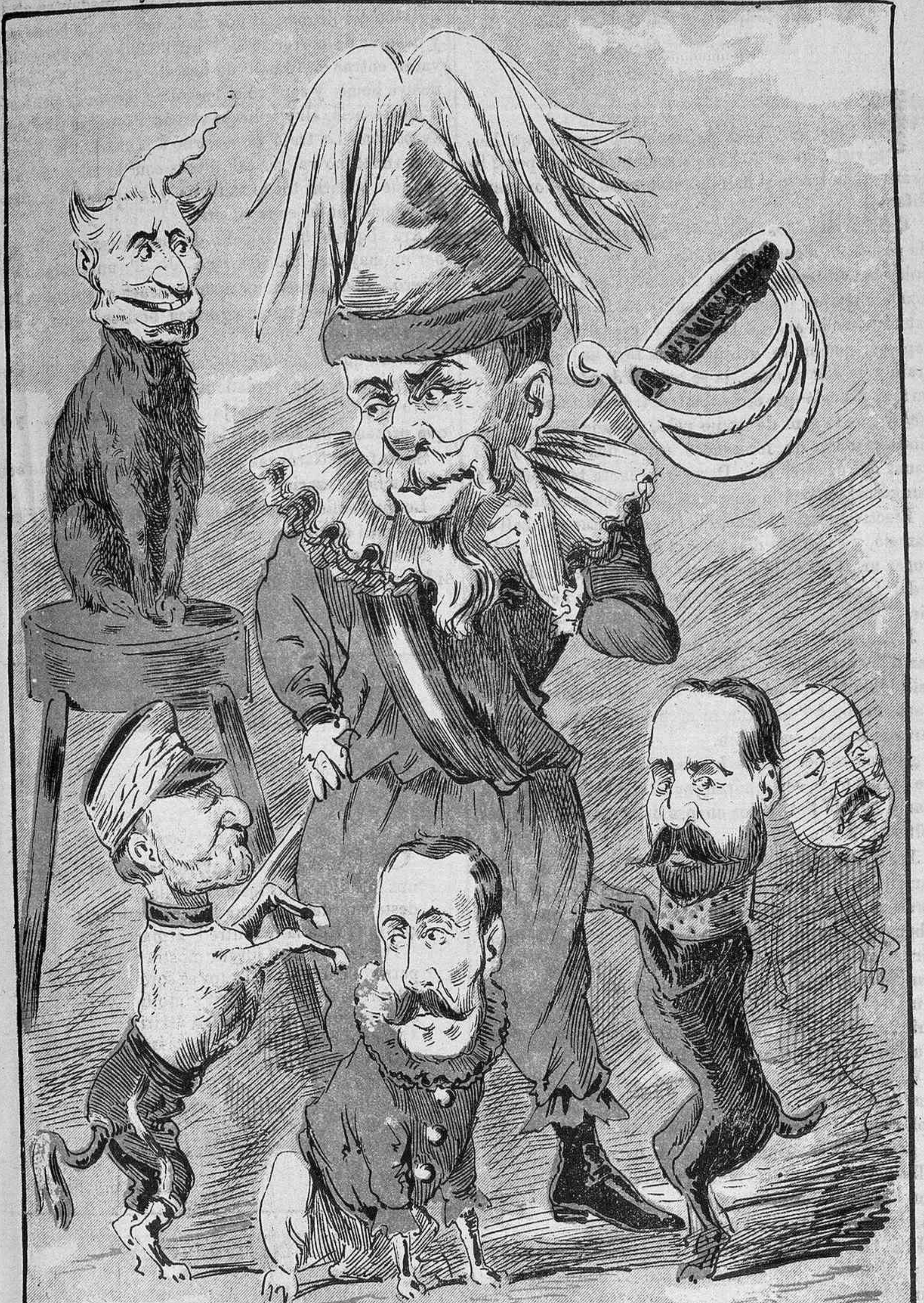
-Vetaqui un trajo que 'm creya ferhi 'l cop y tothom m' esquiva.

-No sé... m' ha agafat una cosa ..
-Veurás .. vina ab mi y 't trobarás bé desseguida.

Reig

ENSENYANSA SUPERIOR

P. Patachieria

—Veig que tots sou bons minyons... aixis seguireu menjant turró. del contrari faig surti l' altra colla y á vosaltres os tanco.

PIERROT

Ninet es 'l xicot de mes mala sombra qu' heu vist... jo 'n dich mala sombra de tenir pega; lo sentit de la frasse s' ha adulterat y are si li dona molt diferent.

Quan arriban los balls de máscaras, ja se sab... te de passarnhi alguna; l' un any per naps; l' altre per cols. Aquest tement ja que 's repetís algun dels trastornos que sempre li succehian, ni 's va fer de cap societat ni va voler anar al Liceo ni á cap altre teatro. Va sapiguer que en lo vehinat s' hi feya un ball de barraló y va dir: veurás... ja sé que 'm demócratizo, pero 'm fará l' ilusió que es lo ball del *Centro Cómich Lírich* y que la gent de medio pelo, son aquellas preciositats capassas de fer pendre estat fins al que no té ganas de pendrer rés. Després la cuota tampoch será tan carregada y á la quaresma també hi arribarém.

Efectivament, va procurar ferse apuntar pel ball de barraló, y en lo seu dia, á las 9 del vespre, feya aná á llogar un traje de Pierrot per 'lí al carrer de Ponent ó del Lleó qu' ara no 'm recordo de fixo hont me va dir.

Jo, aquell dia sortía tart de la Redacció y vaig toparlo al carrer de 'n Gignás que 's dirijía allá hont lo ball debía tenir lloch. Anava tan distret que si no 'm clava un cop á l' espatlla ni m' havia adonat que máscaras hi hagués en lo mon.

¿Ahont va per aquets barris, Serrallonga? va dir-me cambiant la veu y mirantme al través d' una careta blanca com la llet y dos chapas de color de rosa á las galtes.

Jo no trovo rés tan burro com aixó de fer endevinar qui es 'l que os parla ficat dins d'un traje de máscaras, ni may he vist la punta á que tingan gracia los esbroncaments la major part dels quals son ridículs per la mala oratoria del esbroncador; aixís es que jirantme vaig dirli: Be.. ja me 'ls donareu plegats, company, tot tornant á empendrer 'l meu camí fent cas omís del consabut ¿No 'm coneixas? ab que inauguran aquesta gent las sevas peroracions.

Veyent que ab mí no hi faría carrera va obter per treures la careta y darsem á coneixer, y allavors va explicarme lo plan qu' havia concevut aquell any per no passar los acostumats disgustos de sempre.

Després d' escoltarlo cinch minuts vam despedirnos y no 'l vareig veurer mes fins l' endemá que 'm va enviá una esquila desde 'l calabosso del jutjat.

Ja hi som, vaig dir jo després de llegir aquestas solas paraulas, únicas de la epístola: Estich prés; vingim á veurer.

Vaig anarhi y vareig trobarlo allí en un racó. Al veurem va acostarse y al través de la reixeta de la porta va contarme lo que li havia succehit.

A la quenta lo traje de Pierrot qu' havia fet anar á

llogar, l' havia afanat de la botiga quedantse ab los quartos del lloguer, lo noy de la portera de casa seva, y després de corier tota la nit l' amo dels trajos al fi varen entrar en lo ball de barraló en hont hi havia 'l nostre home y sens voler escoltar las sevas protestas d' ignocencia, ell y lo traje van anar á parar á n' aquella *pocilga*. Lo traje va sortirne á la matinada, pero lo meu amich no va ser tan ditxós com lo traje y va tenir que covarhi tot lo sant dia y gracias á las mevas diligencias no hi cova encara.

Ara sí que s' ha despedit de las máscaras y diu que per un may mes 's disfressará. Jo d' un cantó me 'n alegro... Sempre será un ximple menos que vagi á molestar als transeunts ab aquestas bestiesas que 'n diuhen esbronchs.

Lo dia que s' aboleixi lo carnaval s' haurá donat un gran pas envers la verdadera civilisació.

No mes te una ventatja lo ditxós carnaval... y es que presenta als homes tal quals son ells.

Si no fos lo Carnaval, molts que son uns bestias com un temple, passarian per homes sérios.

Lo meu amich, que de pas siga dit, no es mal xicot, es un quili de primer ordre.

No mes que m' hagués dit que 's volía disfressar, ja li hauria endevinat de qué: de lo que fa mes quili: De Pierrot.

SERRALLONGA.

Febrer

SONET

Es lo més curt del any, lo calendari nos indica de tots los de la colla, destapant del xampany la grossa ampolla quí guardada la té dintre l' armari.

Per fer gresca 'l jovent mostra desvari, pera concorre als balls tot se sorolla, saltant agafats com marit y molla los que potser renyits solen estari.

Per tot se veu surtit de poca-soltas, molts botigas plenas de caretas, y disfresas que fan lo carnestoltas dirigint á tothóm malas brometas, ballant lo barraló, tot donant voltas, quan lo vi s' ha acabat y las monjetas.

M. GARDÓ FERRER.

MENUDECENCIA

—Estigui bona, Antonieta.
—¿Com está donya Pilar?
—¡Quin modo de preguntar!
no está veyant qu' estich dreta?.

F. C.

UNA SENYORA BUFA

Lo que se 'n diu una senyora *bufa*.
D'ensá de la bíblica y solemne bofetada que Marcos clavá á Cristo fet home, no 's ha sentit á dir que may hagi anat en dansa altra *bufa* tant tremenda com la que tingué l' honor de rebre 'l *tipich* embaixador del Marroch la setmana passada.

No 's té noticia d' altra *bufa* semblant per la idéntica importancia qu' enclou aquet *maslegot*, comparat ab aquell; puig si 'l *pinyach* de Marcos sigué clavat al rostre del mateix Deu en persona, la *morma* del General de la Bufa ha sigut encastada en la fatxa del sagrat representant del Sultán que, segons lo Korán canta, á Ala representa.

¡Quina *bufa*!

¡Y 'l soroll que vá fer!

No hi ha hagut cap petardo que hagi petat tant fort.

Una de dos: ó 'l General te molta grapa ó l' Embaixador té las galtas molt grossas.

Miréu 's que per sentirse 'l *xéch* desde las cinch parts del mon havia de ser un *revés* de *padre y muy señor mio* y tota la requincalla.

Lo que m' estranya es que aquella *bufa* no li desfés la cara al Embaixador ó no li fes donar mitja dotzena de voltas al *tupi* com si fós una virolla.

Vaja; á mí no me la pegan: ó l' un té la má de goma ó l' altre té la cara molt groixuda.

Y tant fresquet que va quedar l' Embaixador ab tot y l' escalfor que li devía donar la *bufa*!

Y tant escalfat qu' estava 'l General al enjegar la *boleja* ab aquella frescura!

—Quina manera d' avisar! ('m deya un quan va saberho) al menos 'l General l' hagués avisat *per endevant* al Embaixador...

Y jo vareig contestarli:—'M sembla que haventli clavat la *bufa* entre nás y orella, no podia pas avisarlo mes al devant.

Una clatellada sí que hauría sigut avisarlo per endarrerar!

Francament; la *bufa*, ben donada ó mal donada, no va ser de traydor, va ser una *bufa* noble, (suposant que mereixin tractament aquella mena de *bufas*).

Apart de tot, aquella *bufa*, diplomàticament considerada, pot haverla rebut l' imperi del Marroch; pero á qui courá de debó y se li conceixerá de lluny será al regne d' Espanya.

Perque, es lo que 'm deya 'n Martí Camps, l' únich home del día que sab lo que son aquestas cosas:•

—Aquesta senyora *bufa* pot resultarnos molt cara: veyám si 'ns costará 'is tres millóns qu' encare 'ns deuen aquells marrochs!

Allavoras sí que 'l Govern podria exclamar:—*Bufa*!

J. BARBANY.

EPIGRAMA

Vull deixá l' aná á tocar
pe 'l mon, deya ahí un *músich*
perque ja cansat estich
de tant á tothom sonar.

RAMÓN LLEI.

Ramell d' ortigas

(Aplech d' epigramas)

I

UN esculptor va fé un sant,
que, segóns molta gent deya,
posat á l' iglesia feya
miracles á cada instant.

Y mentres *fama* adquiría
aquell sant afortunat,
de tot lo mon olvidat,
de *fam*, l' esculptó 's moría.

II

—Vosté 's una estrella errant.
Va dí un día l' Estibill
á n' en Carlos Altadill
y aquest contestá al instant:
—Pensant que aixís m' atropella
vosté dirá 'l que voldrá;
pró per mes que diguí .. bah!
No deixo de sé una *estrella*!

III

Quan *Lo Burinot* surtía,
cert rector, cada setmana,
lo donava á donya Tana
y aquesta ab gust li llegía.

Per xó deya un bon senyor,
que á cá 'l rector molt anava,
que donya Tana tocava...
Lo Burinot del rector.

IV

—¿Qué no 't llevas, amich Tit...
Sembla qu' estás ensopit!
¿Que no 't trobas bé?...
—Que 'ts bobo!

No 'm moch encara del llit
de massa bé que m' hi trobo!

V

Ves si es alta donya Rita,
senyora del senyó Arcs,
que prop seu fins es petita
la torre Eiffel de París.

VI

Que no li plau la dolsó;
me va dir lo cessánt Malla;
mes, jo, sé que molt treballa
per poguer menjar *turro*.

Seguirá en lo número próxim.

Gracia, 1895

FRANCISCO LLENAS.

ELLA Y JO

SA ingratitut que 'l cor tenía
'm trobá seré.
Tindrà que despreciá á qui tan l' estima!
¿Deu meu, per qué?
Insondable misteri, misteri de l' ánima
que no puch d'ifiní
Si indiferent soch á s' amor!
¿á qué patí?
Un consol gran en ma amargura
ne tinguí jo,
per sé pobre d' esprit, ella es mes digne
de compassió.

JOAN → ORDI

LA TOMA SA

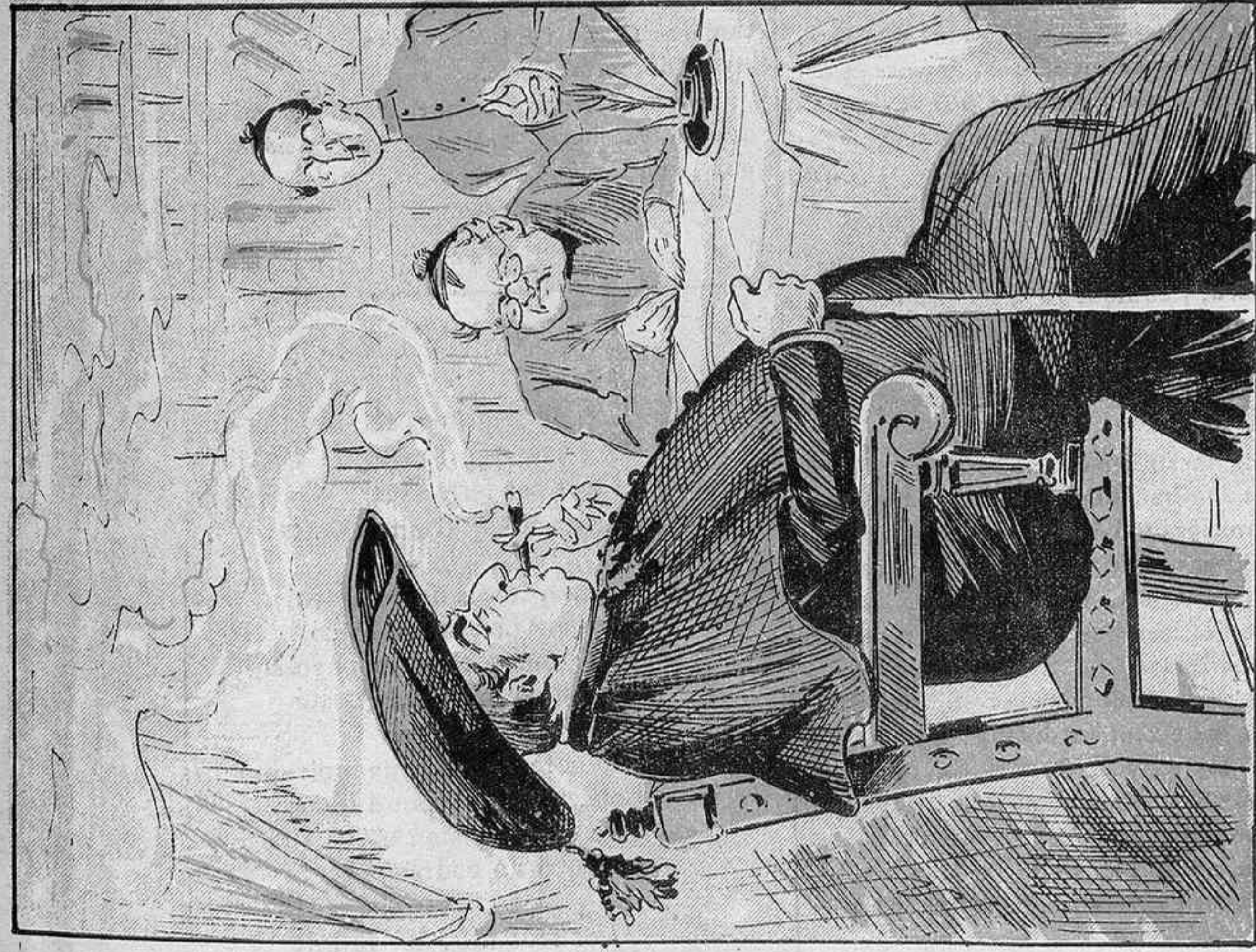
VIANDA FRESCA

—Feuli esqueneta, aixins, que vull besarlo; aquest es de la nostra fusta que jo ja 'm pensava que s'havia acabat.

—Té... que en comptes de murallas t'han eixit morrallas.

—Miris qu' aquest telegrama de las murallas arribará á misas ditas...

—Fins que 's gira 'l missal hi ha temps d' oirlas. Entretant... fumém, fumém.

—Veig que á tothom li sab greu. pero 'l pinyach... es ben meu!

PRINCIPAL

A causa de preparar obras novas y ser necessari reformar la companyia, ha sigut indispensable fer uns quants dias de festa.

Pera avuy estavan anunciats los estrenos de la opereta *Amores de un veneciano* y la sarsuela *¡A la orden, mi coronel!*

LICEO

Las últimas funcions donadas per la emfient Darclée (disapte y diumenge passats), serviren pera aquilatar un cop mes son poderós talent, aixis com també las simpatias que entre nosaltres ha sabut lograr.

La *Lucrezia Borgia*, representada per dita artista, no alcansá l' éxit que era de esperar á causa de trobarse un xich indisposta. Ab tot, se feu justament aplaudí en lo duo del primer acte, *tercetto* del segon y final de la obra, per lo trágicament que sapigué interpretar-la. Molt bé lo senyor Moretti en tota la obra, aixis com lo senyor Perelló, que ab tot y ser en lo comens de sa carrera s' ha acreditat de verdader artista, y que por sa preciosa veu li augurém un notable porvenir.

Finidas per la present temporada las funcions de ópera, s' están activant los ensayos del ball, qual música es del malográt Delibes, *Sylvia* ó *la ninfa de Diana*, á fi de presentarlo ab tota la deguda propietat y á la major breuetat possible.

NOVETATS

Extraordinari éxit ha obtingut la famosa comedia de mágica *La Redoma encantada*, y en honor á la vritat no esperavam menos de nostre públich ja que per lo preu económich tassat en aquest teatro, 2 rals la entrada, es sumament impossible pugui presentarse altra vegada un espectacle tan grandios.

Lo notable decorat del mestre en escenografía Sr. Soler y Rovirosa ha lograt ser admirat al igual que vint y dos anys enrera, aixis com la preciosa música del eminent mestre Goula, los ballables del sens rival coreógrafo Moragas, lo magnífich y casi nou atrés, calsat, joyeria, etc., etc., tot ha ajudat á que la obra de Hartzembusch hagi tornar á ser l' espectacle de moda en Barcelona.

La execusió que á los personatjes dona la companyia Borrás es bastant acertada, mereixent se distingeixi á las senyoras Ferrer y Palá y los senyors Borrás (E), Daroqui, Pigrau, Guitart y Borrás (J), aixis com també la *pareja Monroc Peña* y lo director coreógrafo senyor Muñoz.

Resúm, que preveyem grans pléns y en los dias festius *calderadas* com las de las festas passadas, de lo que 'ns alegrem vivament.

ROMEA

Lo benefici del senyor Fuentes ha resultat lo mes fructífero de la temporada.

Al sol anunci de que imitaria al gran artista *Fregoli*, la demanda de localitats va ser extraordinaria. La concurrencia va sortir complascuda de la vetllada, sent aquest any un dels pochos que no 'n va sortir escamada, pues lo celebrat actor cómich, esceveió feta dels cambis de veu, va sortir molt airós del seu intent.

Fregoli-Fuentes va proporcionar dos bonas entradas tarde y nit del diumenge, y á bon segur que si s' escrigués alguna novedad, dadas las bonas condiciones del actor y las no pitxors disposicions del públich, l' empresa pot ser tendria un bon filón per explotar.

Pera demá s' anuncia lo benefici de donya Enriqueta Guerra ab la popular *Portera de la fábrica*, y la nova pessa *Dispensi, hi ha principal*. No duptém que no faltarà concurrencia.

Dimars s' estrená *L' abim* drama en 3 actes del Sr Reig y Fiol que per son poch original argument, escenas pesadas y trabasson bastant ignocenta, fa que desde lo final del primer acte se presum lo desenllás. No creyém quedi de repertori en lo teatro catalá.

Ab tot, la concurrencia qu' era per cert molt numerosa, prodigá al autor aplausos en los finals dels actes segon y tercer.

Se veu que lo Sr. Reig te molts amichs, per lo que 'l felicitem.

TÍVOLI

La funció donada á benefici dels invictes voluntaris catalans de la guerra d' Africa, se veje sumament favorescuda, y los artistas sentiren bastants aplausos en lo trascurs de las obras representadas, aixis com lo senyor Molgosa, autor del apropósit *Los espanyols en Africa*, per lo acertat que estigué en la combinació escénica de episodis de dita guerra.

També se feren dignes del aplauso las societats corals «Amichs Tintorers» y «La Perla» per lo magistralment que cantaren *Gloria á España* y *Los nets dels Almogàvers*, cantatas del immortal Clavé.

Lo senyor Rodoreda que dirigí las masses coral y orquestal, va lograr una calurosa ovació de xiulets per lo puntual que sigué á son comés.

(Mes d' un hora de fastiguejar á la concurrencia).

UN CÓMICH RETIRAT.

CANTARS

Si ab llágrimas als ulls t' escrich aquesta carta, Roseta, es sols per ferte saber que no tinch ni una pesseta.

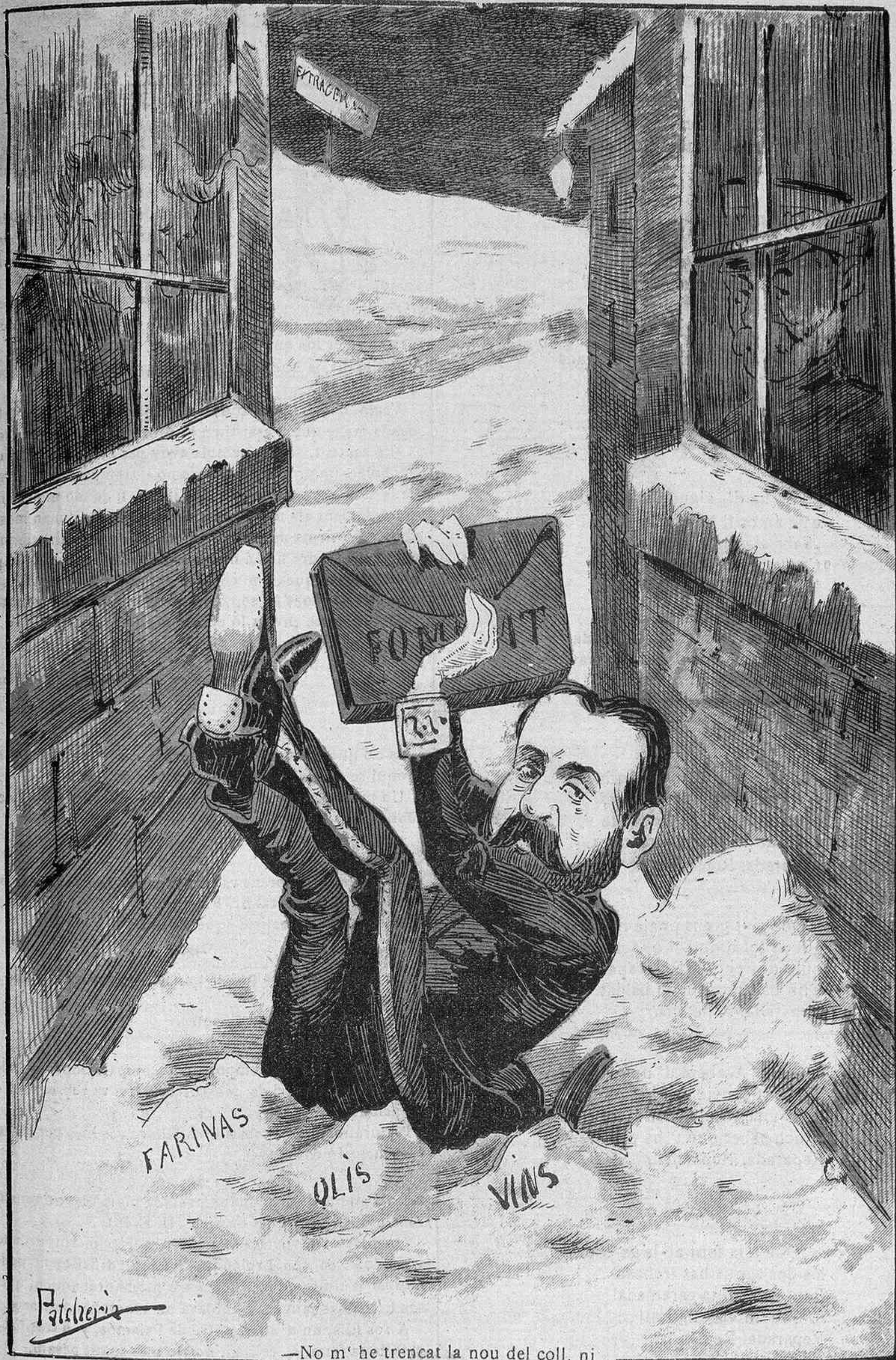
Quan sentis un rossinyol que canta en lo teu balcó, pensa que soch jo, ma aymía, qu' estich morint de tristó.

Que tens las dents molt bufonas Lola, ningú ho pot duptar; pero que 't costan molts quartos, tampoch ho podrás negar.

Los teus ulls, del infinit segueixen á las estrellas que descansan de día ellas per brillar mes á la nit.

FRANCESCH COMAS.

CAIGUDAS

—No m' he trencat la nou del coll, ni he perdut la cartera... la cartera sobre tot!

D' APRÈS NATURÆ

- **R**EPARADA, resalada,
cacahuets, pinyó torrat,
carmetlo, coca ensucrada...
Què 't passa? Què t' ha agafat
Reparada, Reparada!?

—
¿Com es que tant mal casada
vens, y 'm fas aqueix posat
de bleda y de desmenjada?...
¿No t' han pas encibornat
Reparada, Reparada!?

—
¿Per qué 't mostras reservada
y encar res m' has explicat?
¿Ignoras qu' aixó m' enfada
que 'm te perdut, trastornat...
Reparada, Reparada!?

—
¿T' ha dit alguna arrastrada
que amor li hagi acás jurat?
¿Sabs alguna marranada?
Cuyta! descapdella aviat
Reparada, Reparada!?

—
Que si 't veig mes enfadada
y 'l meu neguit no has calmat
contra aquesta cantonada
ja m' hi veus lo cap badat...
Reparada, Reparada!?

—
Que si ta boca no 's bada
y no escolto t' accent grat,
d' aquí pego una gambada
y á mar per tú 'm tiro aytrat.
Reparada, Reparada!?

—
Que si 't creus mala negadal
que es tot broma 'l que he contat,
que 'm trenqui la carcanada,
ó un llamp me deixi baldat
Reparada, Reparada!?

—
Que... Acabém d' una vegada.
Tú se 't coneix qu' has plorat:
estás tota ensajolada...
¿Puch saber qué t' ha passat
Reparada, Reparada!?

.....
¿Que á la font ab la garbada
los dos cantis has trencat?...
Bah! que tanta caramada!
Jo que 'm via afigurat!
Reparada! Reparada!

ANTONET DEL CORRAL

Los periódichs diaris d' aquesta capital ab la *sans façon* propia d' ells, han publicat que se retirava lo parte diari facultatiu al insigne dramaturch D. Frederich Soler (Pitarra) á causa de sa notable mello-
ra. Sentim vivament per bé de las llettras y per los qui 'ns honrém ab sa amistat, que no siga vritat lo dit, ja que segueix ab la mateixa gravetat d' abans, sino pitxor.

Vegin, donchs, lo text del últim parte facultatiu, publicat per lo meije que l' assistí en l' últim dia del mes passat:
«Presentant, segons sembla avuy per avuy la malaltia del Sr. Soler, un procés llarch que no li treu per altra part gens de la seva gravetat, la seva familia, á fi de no molestar indefinidament als molts amichs que cada dia donan mostres ab la seva firma de la honrosa amistat que li dispensan, ha resolt suspendre fins á nou avís lo parte facultatiu, després de pregarnos que fém constar l' agrahiment profons que guarda en lo fons de son cor per quants han demostrat son poderós afecte envers lo pobret malalt.

31 de Janer de 1895.

Per indisposició del Dr. Blanch,

M. BERGADÁ.»

Ja cal que quan arrivi á la seva terra l' embaixador marroquí se 'n confessi del pecat qu' ha fet á Madrid.

Un moro *confirmat* no deu poguer entrar en lo regne de Mahoma.

¿Qu' es cas!

Lo diputat Sr. Llorens va demanar *nada menos* que la pena capital pera 'l general Sr. Fuentes.

¿Bufa! ¿Qu' es carlista aquest diputat?

Lo Sr. Cánovas ha pescat un rich tapís de Fez y una tela brodada en or.

Ho sento pel general Fuentes.

Diu 'n Martínez Campos, fent comparacions, qu' éll va atravessar l' imperi de Marruecos y no va rebre mes que atencions.

Naturalment... ja casi no 'ns faltava rés mes per rebre...
Principalment pinyas.

Lo dissapte de la setmana passada morí repentinament á Palamós, l' Agustí del *Cassino*. (D. E. P.)

Quants hagin visitat la hermosa població ampurdanesa, y pres café en son espléndit *Cassino*, dificilment podrán oblidar la típica silueta de nostre malhaurat amich, que ab sas barbassas talment semblava un venerable patriarca.

A sos fills, un d' ells arcalde de Palamós, y á tots los demás de sa familia, enviém nostre mes sentit pésam.

Sumament satisfetas poden estar las Juntas de las societats recreativas *Centro Cómico Lírico* y *Centro Cómico*, per lo brillantment concorreguts que sigueren los balls de máscaras que varen donar en los teatros de Novedats y Lírich respectivament, en la nit del divendres últim.

Ni per un sol moment las alegres máscaras (las mes, vestidas ab irreprovable gust) deixaren son bon humor, fent las delicias de sas *conquistas* y *amateurs*.

Pera 'l dissapte dia 16 del present preparan abduas societats en los mateixos elegants teatros, lo segon ball de la present temporada, que es de creurer se veurán encare mes concorreguts.

* *

En l' establiment de *Thonet*, carrer de Pelayo cantonada al de Jovellanos, va ser robada la caixa de caudals que necessitava cinch ó sis homes pera poder ferla mouer y sens que ho advertissin los molts vigilants que pululan per aquell concorregut barri.

En cambi dels quartos que van endursen los malfactors, van deixarhi dugas truytas d' aquellas que 'n Sancho Panza va ferne una dessota 'l rocinante y que va obligar á don Quijote á donarli una reprimenda tapantse 'l nas ab tota la forsa del *pulgar y el indice*.

No se 'n van endur als amos y á la dependencia porque no hi eran.

* *

D. Agustí Aymar y Rubió, dignissim Secretari del Excelentíssim Ajuntament d' aquesta Ciutat, morí ahir dimecres á un quart de deu del matí, després de curta y terrible malaltia.

Lo finat, ocupava l' elevat lloch al qual l' havian portat sos especials mérits é intaxable ho. radés desde lo primer d' Agost de 1881, sent sempre considerat per las corporacions encarregadas de la administració municipal que se succhiren durant lo desempeñyo de son càrrech de Secretari y rebent en totas ocasions, mostras evidents d' apreci y simpatia dels empleats qu' estavan á sas ordres, pels quals era D. Agustí Aymar un verdader pare.

Nos associém de cor al cruel dolor que experimenta la familia del finat.

* *

Igualment hem de donar lo pésam, á nostre amich don Joseph Ximeno Planas, propietari del periódich *Lo Teatro Regional*, per la pérdua de son volgut germá don Manel, qu' entre distints càrrechs importants havia desempeñat lo de President del Centre Catalá de Sant Andreu, pérdua que ha vingut á aumentar la aflicció que 'l nostre amich

sentia per la mort de son estimat pare, ocorreguda á últims de l' any passat.

¡D. E. P. los que 'ns han deixat per sempre, omplintnos de desconsol!

* *

Lo secretari de l' embaixada marroquí va cantar coplas en Palacio.

Aixis ho diu un colega.

Quan l' espanyol canta *ó rãbia ó no tiene blanca* diu lo refrán castellá.

Quan canta 'l moro deu ser que 'ls negocis li van molt be ó que ha rebut una morma.

Cada terra fa sa guerra.

* *

Alguns concurrents al teatro Romea, principalment los qu' ocupan las primeras filas, 's queixan del soroll que continuament está fent la porta que de la orquesta comunica á l' escenari ab las frequentas entradas y surtidas de personas durant la representació.

Fora molt necessari que la Empresa posés remey á n' aquest abús, y que los qu' han d' entrar y sortir ho fessin durant los entreactes.

Telegramas

Fez, 6 — 8 matí.—Si per causa del insult al embaixador te lloch una guerra entre las dos potencias, se 'n dirá la guerra de la *Castanya*.

Puigcerdá, 6.—10 id.—Lo termómetro marca 20 graus baix cero. Un de la copla al treurers l' *instrument* se li ha quedat glassat á la má.

AVIS IMPORTANT

Lo Sr.

Joan Fornells

de Mataró continúa en descubert ab la Administració de LA TOMASA ab 119'12 ptas. á causa de haver tingut á bé dit senyor no abonarnos ni un céntim.

Serveixi lo esmentat suelto de avis á las molts empresas periodísticas que 'ns han demanat datos de éll y que sabém gemegan.

¡Quin aucell!

==LITOGRAFIA BARCELONESA==

de Ramón Estany

5, Carrer de Sant Ramon, 5—BARCELONA

Litografía Barcelonesa

DE

Ramón Estany

5. S^a Ramon. 5.

Barcelona

ESPECIALIDAD en CROMOS y RECORTES de todas clases para ANUNCIOS INDUSTRIALES.

PROGRAMAS, MENÚS, etc etc   PRECIOS SIN COMPETENCIA

DE MONTANYA

Ab lo gambeto, aquest pas,
y la gorra ab tal postura,
te la mateixa figura
qu' un porch mirat per detrás

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Qualitat trovarás tú
lo meu *hú*;
Una beguda molt bona
la *segona*;
Vegetal vist al revés
lo meu *tres*
Si 'l total vois sapigué
tens que rumiari una estona;
la *prima*, *segona* y *tres*
carier es de Barcelona.

J. BORDAS.

MUDANSA

Va agafá una grossa *tot*.
la *Tot*, filla de 'n *Damiá*,
y á un gat la va doná
que 'n va fer festa major.

PERE CABRERAS.

TRENCA-CAPS

Marcelo Mildiu

Roma.

Formar ab aquestas lletres deguda-

ment combinadas lo titol de una ópera.

BRUNO DURÁN.

LGOGRIFO NUMÉRICH

- 1—Lletra.
- 7 6—Nota musical
- 5 6 7—Riu catalá.
- 1 2 7 3—Membre d' un Cuer-
- 5 8 1 7 6—Animal salvatge. (po
- 1 2 6 7 7 9—En la Xina.
- 6 2 1 6 4 8 3—Nom de dona.
- 1 2 6 7 7 8 5 3—Sobrenom de torero
- 1 2 3 4 5 6 7 8 9—Establiment.
- 5 3 7 5 9 4 6 7—Ofici.
- 5 9 7 5 3 4 9—Vehicul.
- 5 6 5 2 3 4—Ciutat del Moro.
- 5 8 4 5 3—Per escriurer
- 7 8 5 9—Nom de dona.
- 1 3 5—Animal doméstich.
- 5 6—Lletra.
- 3—Vocal.

UN A. VENDRELLENCH.

GEROGLIFICH

++
+ :: I
- :::

NOY DE SANS.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NUMERO 335

Xarada.—*A-re-na*
Anagrama.—*Rapé Pera.*
Quadrat numérich.—

4	1	3	7
7	3	1	4
3	5	6	1
1	6	5	3
<hr/>			
15	15	15	15

Intrínquilis.—*Pito-Pit-Pi-P.*
Rombo.—

S
Cap
Caball
Sabadell
Padró
Lleó
ll

Geroglífich.—*Com mes donas mes mes-tresas.*